

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อคือหัวน้ำตาลที่แสนหวาน ดังนั้น จงละทิ้งสิ่งอื่นทั้งหมดและจดจำพ่อผู้เดียว แล้วลูกก็จะกลายเป็นหัวน้ำตาลที่แสนหวานเช่นกัน

คำถาม: สันสการ์ใดที่ลูกกำลังเติมเต็มให้ตนเองด้วยการรับสรีมัทจากพ่อ?

คำตอบ: สันสการ์ของการปกครองทั้งอาณาจักรในอนาคตโดยไม่ต้องมีผู้ให้คำปรึกษา ลูกได้มาที่นี่เพื่อรับสรีมัทเพื่อปกครองอาณาจักรในอนาคตของตนเอง พ่อกำลังให้สรีมัทแก่ลูก เพื่อที่ว่าจะไม่มีความจำเป็นใดสำหรับลูกที่จะรับคำแนะนำจากผู้ใดเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ผู้ที่สติปัญญาอ่อนแอจำเป็นต้องรับคำแนะนำ

เพลง: ท่านคือ แม่และพ่อ....

โอสมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานได้ยินเพลงนี้ ใครพูดว่า: ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวาน? แน่แน่นอนว่าต้องเป็นพ่อทางจิตเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้ เวลานั้นลูกๆ ทางจิตที่แสนหวานกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวและท่านกำลังอธิบายด้วยความรักอย่างมากมาย เวลานั้นลูกๆ รู้ว่านอกจากพ่อทางจิตแล้ว ไม่มีผู้ใดในโลกสามารถให้ความสุขและความสงบแก่ทุกคนหรือปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์ได้ เหตุนี้เองผู้คนจึงเฝ้าแต่จดจำพ่อเมื่อมีความทุกข์ ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าบาบา กำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปยังดินแดนแห่งความสุข ลูกได้มาอยู่เบื้องหน้าพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขที่สม่ำเสมอ เวลานั้นลูกเข้าใจว่ามีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างการรับฟังท่านเป็นการส่วนตัวและการรับฟังท่านขณะอยู่ห่างไกล ลูกมาเบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัวในมรุตัน มรุตันโด่งดังมาก พวกเขาได้วาดภาพของภคฤกษ์ในมรุตันและวันดาวัน อย่างไรก็ตาม ภคฤกษ์ไม่ได้อยู่ที่นั่น ที่นั่นพ่อที่ไม่มีตัวตนพบปะกับลูกๆ ลูกเองต้องมีศรัทธาแล้วแล้ว ลูกคือ ดวงวิญญาณ ฉันทดวงวิญญาณ กำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของฉันทจากพ่อ นี่คือ เวลาเดียวเท่านั้นของทั้งวงจรที่จะทำสิ่งนี้ นี่คือ ยุคบรรจบพบกันที่สวยงามของวงจร ยุคบรรจบพบกันถูกเรียกว่าเป็นยุคที่สูงส่งที่สุด นี่คือ ยุคบรรจบพบกันที่มนุษย์ทั้งหมดกลับมาสูงส่งที่สุด เวลานั้น ดวงวิญญาณของมนุษย์ทั้งหมดทาโมประธาน และพวกเขากำลังจะกลับมาสาโทประธานอีกครั้ง เมื่อดวงวิญญาณสาโทประธาน ผู้คนก็สูงส่งที่สุด เมื่อดวงวิญญาณทาโมประธาน ทุกคนก็ตกต่ำ พ่อของดวงวิญญาณหนึ่งนี้และอธิบายแก่ลูกๆ ส่วนตัว ดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่เล่นบทบาททั้งหมด บทบาทถูกเล่นเมื่อทั้งดวงวิญญาณและร่างกายมาอยู่ด้วยกัน ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า ตั้งแต่เดิมแล้ว ลูกๆ ดวงวิญญาณคือ ผู้อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีผู้ใดรู้สิ่งนี้ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนั้นด้วยตนเอง และพวกเขาก็ไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่น เวลานั้นลึกลับสติปัญญาของลูกได้ถูกเปิดขึ้นแล้ว ลูกเข้าใจว่า แท้จริงแล้วดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนสูงสุด นั่นก็คือ โลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือ โลกที่มีตัวตน ที่นั่นเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือ นักแสดง พวกเราคือ กลุ่มแรกที่มาเล่นบทบาทของตนเอง จากนั้นผู้อื่นก็เฝ้าแต่ลงมาต่างลำดับกันไป ไม่ใช่ว่านักแสดงทั้งหมดสามารถลงมาในเวลาเดียวกันได้ นักแสดงประเภทต่างๆ เฝ้าแต่ลงมา ทุกคนมาอยู่พร้อมหน้าในตอนจบของการละเล่น เวลานั้นลูกตระหนักว่า ตั้งแต่เดิมแล้ว ดวงวิญญาณคือ ผู้อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ และพวกเขาลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของตนเอง พ่อไม่ได้มาเพื่อเล่นบทบาทของท่านตลอดเวลา พวกเราคือ ผู้ที่กลับมาทาโมประธานขณะที่เล่นบทบาท เวลานั้นลูกทำให้ตนเองเพลิดเพลินอย่างมากมาด้วยการรับฟังบาบาส่วนตัว ไม่มีประสบการณ์ของความสุขมากนักจากการอ่านมูรี ที่นั่นลูกอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพตั้งแต่เดิมที่คงอยู่ตลอดไปของยุคทองนั้นจะมาก่อน ลูกรู้ว่าบาร์ตเคยเป็นสถานที่ของเทวาและเทวี และบาร์ตไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป เพราะลูกเห็นภาพลักษณ์ของพวกเขา แน่แน่นอนว่าต้องเคยเป็นเช่นนั้นมาก่อน พวกเราเหล่าเทพเคยอยู่มาก่อน ลูกจดจำบทบาทของตนเองได้ใช่ไหม? หรือลูกลืมแล้ว? พ่อพูดว่า: ลูกเคยเล่นบทบาทนั้น นี่คือละคร แล้วโลกใหม่ก็กลายเป็นโลกเก่า ดวงวิญญาณที่ลงมาจากเบื้องบนในตอนเริ่มต้นนั้นเข้ามาในยุคทอง เวลานั้นสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกคือผู้ที่มาเพื่อเล่นบทบาทนั้นในตอนเริ่มต้นของยุคทอง ลูกเคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี นายของโลก นั่นเคยเป็นอาณาจักรของลูก เวลานั้นไม่มีอาณาจักรใด ๆ เวลานั้นลูกกำลังศึกษาวิธีที่จะปกครองอาณาจักร ไม่มีที่ปรึกษาใดที่นั่น ไม่มีความจำเป็นที่จะให้คำแนะนำแก่ผู้ใด ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดด้วยการทำตามสรีมัท ดังนั้นที่นั่นไม่มีความจำเป็นที่จะรับคำแนะนำจากผู้ใด หากลูกต้องรับคำแนะนำจากผู้ใด จะเป็นที่ยอมรับได้ว่า สติปัญญาของลูกอ่อนแอ สรีมัทที่ลูกได้รับในเวลานี้คงอยู่กับลูกในยุคทองด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังกลับมาสดชื่น เวลานั้นลูกต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้มาที่นี่จากดินแดนแห่งความสงบเข้ามาสู่ “การใช้เสียง-talkie” การกระทำไม่สามารถถูกแสดงได้จนกว่าลูกจะเข้ามาสู่ “การใช้เสียง-talkie” เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เช่นที่พ่อมีความรู้ทั้งหมด ดังนั้นลูกๆ ดวงวิญญาณก็มีความรู้อยู่ในตัวด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันททั้งร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งตามสันสการ์ของฉันท แน่แน่นอนว่ามีกรลับชาติมาเกิด ดวงวิญญาณเฝ้าแต่เล่นบทบาทที่เขาได้รับและเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิดตาม สันสการ์ของตนเอง องค์ศาของความบริสุทธิ์ของดวงวิญญาณเฝ้าแต่ลดลงเรื่อยๆ คำว่า “ไม่บริสุทธิ์” ถูกใช้หลังจากยุคทองแดง อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างเล็กน้อยแล้ว เช่นที่มีความแตกต่างเล็กน้อยระหว่างอาคารใหม่และอาคารที่มีอายุหนึ่ง

เดือน เวลาที่ลูกเข้าใจว่าบาปกำลังให้มรดกแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อให้มรดกแก่ลูก ลูกจะได้รับสถานภาพตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พ่อไม่ได้แบ่งแยกระหว่างผู้ใด ท่านรู้ว่าท่านกำลังสอนลูกๆ ดวงวิญญาณ ลูกๆ แต่ละดวงวิญญาณกำลังเพียรพยายามเพื่อตนเอง ไม่มีสายตาของชายหรือหญิงที่นี่ ลูกๆ ทั้งหมดกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องและพ่อกำลังสอนลูกและกำลังให้มรดกแก่ลูก พ่อเท่านั้นที่พูดกับลูกๆ ทางจิตและพูดว่า: โอ้ ลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ได้เล่นบทบาทของลูกมาเป็นเวลานาน เวลาลูกได้มาและพบกับพ่อ เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน บทบาทถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกๆ นักแสดงเฝ้าแต่แสดงขณะที่เล่นบทบาทของตนเอง ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกไว้ภายในดวงวิญญาณเหล่านั้น ร่างกายเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลง ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์จากที่บริสุทธิ์ พวกเขาบริสุทธิ์ในยุคทอง นี่ถูกเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้กำลังมีการก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานี้การเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาถึงจุดจบ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับบ้านเช่นฝูงยุง อะไรเป็นคุณค่าของดวงวิญญาณที่ลงมาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้? ในความเป็นจริงมีคุณค่าในดวงวิญญาณที่ลงมาก่อนในโลกใหม่ เวลานี้โลกใหม่นั้นได้กลายเป็นโลกเก่า เหล่าเทพเคยอยู่ในโลกใหม่ที่ไม่มีความทุกข์ ที่นี้มีความทุกข์ที่ไม่สิ้นสุด พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากโลกเก่าของความทุกข์ แน่แน่นอนว่าโลกเก่านี้ต้องเปลี่ยนไปเช่นที่มีกลางคืนหลังจากกลางวันและกลางวันหลังจากกลางคืน ลูกเข้าใจว่า ลูกจะกลายเป็นนายของยุคทองอย่างแท้จริง แล้วเหตุใดลูกจึงไม่มีศรัทธาว่า ลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อแล้ว? ต้องทำความเพียรพยายามบางประการ! ไม่ง่ายนักที่จะได้มาซึ่งอาณาจักร ลูกต้องจดจำพ่อ นี่เป็นความอัศจรรย์ของมายาที่เธอทำให้ลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกควรสร้างวิธีการสำหรับสิ่งนี้ ไม่ใช่ว่าการจดจำจะลึกลงถึงจะมั่นคงได้เพียงเพราะลูกมาเป็นของพ่อ มิฉะนั้นแล้วลูกจะทำความเพียรพยายามใดแล้ว? ไม่เลย ตราบเท่าที่ลูกมีชีวิต ลูกต้องเฝ้าแต่เพียรพยายามและดื่มด่ำทิพย์ของความรู้ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่า นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก จงทิ้งสำนึกของร่างกายและกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จงอาศัยอยู่กับครอบครัวแต่แน่นอนว่าจงทำความเพียรพยายามเพียงแต่มีศรัทธาว่า ลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อ “ท่านคือแม่และพ่อ” คำสรรเสริญทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางบักดี ลูกเพียงแต่ต้องจดจำอัลฟา พ่อผู้เดียวคือหัวน้ำตาล ดังนั้นลูกทุกคนต้องทิ้งสิ่งอื่นทั้งหมดและกลายเป็นหัวน้ำตาลที่หวานที่สุดด้วยเช่นกัน เวลาลูกๆ ดวงวิญญาณได้กลับมาหาโมประธาน ดังนั้น เพื่อที่จะทำให้ตนเองสาโทประธาน จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง จงบอกทุกคนให้ประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุขของเขาจากพ่อ มีความสุขในยุคทอง พ่อก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข เป็นเรื่องง่ายมากที่จะจดจำพ่อ แต่ก็ยังมีการต่อต้านอย่างมากจากมายา ดังนั้นจงพยายามและจดจำพ่อ แล้วสิ่งเจือปนจะถูกขจัดทิ้งไป ‘การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที’ ได้รับการจดจำ ทุกคนต้องเล่นบทบาทของเขาหรือเธออีกครั้งในละครนี้ พวกเรามีบทบาทที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในละครนี้ พวกเราคือผู้ที่ได้รับความสุขมากที่สุด พ่อพูดว่า: ศาสนาเทพของลูกคือ ศาสนาที่ให้ความสุขอย่างมาก ที่เหลือทั้งหมดจะไปยังดินแดนแห่งความสงบหลังจากสะสมบุญชักรกรรมของตนเองแล้ว เหตุใดพวกเราจึงควรเข้าไปสู่การขยายตัวมากขึ้นด้วยแล้ว? พ่อมาเพื่อพาทุกคนกลับบ้าน ท่านพาทุกคนกลับไปเช่นฝูงยุง ร่างกายจะถูกทำลายและดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายจะสะสมบุญชักรกรรมและกลับบ้าน ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการถูกใส่เข้าไปในไฟ ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยโยคะในรูปของไฟแห่งการจดจำระลึกถึง นี่คือไฟของโยคะ พวกเขาเคยสร้างการเล่นที่แสดงว่าสืตลายุไฟอย่างไร ไม่ใช่เพียงผู้เดียวที่ต้องลุยไฟ พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ทั้งหมดคือ สืตลที่ไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวัน เวลานั้นจึงกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำพ่อผู้เดียว มีรามเดียวเท่านั้น เมื่อผู้คนได้ยินคำว่า “ไฟ” พวกเขาคิดว่าเธอลุยไฟ มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างไฟนั้นและไฟของโยคะ ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยการมีโยคะกับดวงวิญญาณสูงสุด มีความแตกต่างราวกับกลางวันและกลางคืน ดวงวิญญาณทั้งหมดคือ สืตล พวกเขาอยู่ในกรุงชังของราวัน ในกระท่อมของความทุกข์ ความสุขที่นี้เป็นเช่นมุลกา มีความสุขมากในสวรรค์ ดังนั้นลูกควรเต็มเต็มอารมณ์ด้วยเพชรพลอยของความรู้ ลูกไม่ควรมีความสงสัยประเภทใด เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง คำถามหลายประเภทก็เกิดขึ้น และแล้วลูกจึงไม่ทำธุรกิจที่พ่อให้ลูกทำ สิ่งหลักคือ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีความจำเป็นที่จะสร้างความคิดอื่นใด นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์และนั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ สิ่งหลักคือ การกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีผู้ใดรู้ว่าใครทำให้ลูกบริสุทธิ์ เมื่อลูกบอกผู้คนว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาก็ไม่พอใจ ไม่มีผู้ใดคิดว่าตนเองมีกิเลส พวกเขาพูดว่า “ทุกคนคือผู้ครองเรือน รามและสืตล ลักษมีและนารายณ์มีลูกด้วยเช่นกัน พวกเขามีลูกที่นั่นด้วย” พวกเขาได้ลืมนั่นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส นั่นคือวัดของชีวา พ่อเฝ้าแต่แสดงวิธีการมากมายให้แก่ลูก! ผู้นี้คือพ่อ ครูและครูผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ทุกคน ภายนอกเมื่อครูตาย ลูกของครูก็ถูกทำให้นั่งบนกัตติ เขาจะพาไปสู่การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสได้อย่างไร? ผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ทุกคน มีความตกต่ำในอาณาจักรของราวันและการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสในอาณาจักรของราม พ่อชำระ

ทุกคนให้บริสุทธิและพาพวกเขากลับบ้าน แล้วไม่มีผู้ใดที่จะกลับมาไม่บริสุทธิในที่ พวกเขาเฝ้าแต่ลงมาจากลำดับกันไปจากสภาพสภาโทประธานเข้ามาสู่สภาพสภาโท ราโจและทาโม ลูกมีวงจรของ 84 ชาติเกิดอยู่ในสติปัญญา เวลานี้ลูกเป็นเช่นประภาคาร เวลานี้ลูกมีความรู้ของวงจรนี้และวงจรหมุนไปอย่างไร เวลานี้ลูกต้องแสดงหนทางนี้แก่คนอื่น ลูกทั้งหมดคือ กองทัพ ลูกคือนักบิน ที่ชี้หนทางให้แก่ผู้อื่น บอกทุกคนว่า: เวลานี้จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขและลิมยุคเหล็ก ดินแดนของความทุกข์ พวกเรากำลังชี้หนทางที่ดีมากแก่ท่าน พ่อผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ ด้วยการจดจำท่าน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ สนิมที่กำลังปกคลุมลูกๆ ดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไป พระเจ้าพูดว่า: มานมานะภาพ! พระเจ้าชีวาพูดว่า: ผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างนั้นจะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง ในขณะที่ผู้ที่สติปัญญาที่มีความรักต่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ในเวลาของการทำลายล้างก็จะถูกนำไปสู่ชัยชนะ ยิ่งสติปัญญาของลูกมีความรักมากเท่าใด ลูกจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เติมเต็มอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้ อย่ามีความสงสัยประเภทใด เพียรพยายามที่จะจดจำพ่อมากเท่าที่จะเป็นไปได้และกลับมาบริสุทธิ อย่าเข้าไปสู่การขยายตัวของคำถาม
2. มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวและกลายเป็นหัวน้ำตาที่แสนหวานเช่นเดียวกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของตัวเอง ผู้ที่ทำลายสันสการ์ของความอ่อนแอด้วยแสงและอำนาจของความรู้ (*light and might of knowledge*) เมื่อลูกสำนึกถึงสันสการ์ที่อ่อนแอของตนเองด้วยความรู้ และเมื่อลูกเข้าใจสิ่งนั้น สันสการ์เหล่านั้นก็จะถูกกดไว้ภายในตนเองชั่วขณะหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เพื่อที่จะทำลายสันสการ์ที่อ่อนแอ ลูกจำเป็นต้องมีพลังกำลังพิเศษของแสงและอำนาจ สำหรับสิ่งนี้แล้ว จงกลายเป็นนายผู้ทรงอำนาจ (*master almighty authority*) นายผู้เต็มเปี่ยมด้วยความรู้ (*master knowledgeable*) และเป็นนายแห่งการตรวจสอบ (*a checking master*) ด้วย จงเติมพลังให้ตนเองด้วยความรู้และเพิ่มพลังการไตร่ตรองของลูก แล้วลูกก็จะกลับมาเต็มเปี่ยมด้วยพลัง

คติพจน์: ที่ได้มีการบรรลุผลทั้งหมด ที่นั่นย่อมมีความสุข

*** โอม ซานติ ***